

Kormorany, przepiękne i tajemnicze ptaki

W Drawieńskim Parku Narodowym także można spotkać ten gatunek, któremu jeszcze niedawno groziła zagłada.

Kormorany migrują. W 2013 roku na wyspie Lech, na Jeziorze Ostrowieckim, można było zaobserwować ponad 30 par tych ptaków. Nie tylko żerowały, ale także miały gniazda w tej części Drawieńskiego Parku Narodowego, słowem - swój dom. Rok później nasi pracownicy, którzy regularnie prowadzą monitoring kormoranów, zauważyli 6 gniazd. Obecnie ptaki nie mają swojej kolonii, ale przylatują nad Jezioro Ostrowieckie na tzw. żerowisko. Gniazda (ok. 400) założyły tym razem nad Jeziorem Załom, niedaleko od granicy Drawieńskiego Parku Narodowego. Najwyraźniej czują sentyment do Parku i nie chcą się rozstawać z tutejszą przyrodą będąc jednocześnie jej ważną częścią. Na pewno chcą również zaprezentować się naszym turystom i dać do zrozumienia: jesteśmy tu, wzbogacamy naszą obecnością tę niezwykłą przyrodę Puszczy Drawskiej.

Kormorany budzą skrajne emocje. Zachwył przyrodników, którzy cieszą się z zachowania tego gatunku (warto pamiętać, że na przełomie XIX i XXI wieku te ptaki prawie wyginęły w Europie) oraz nienawiść wędkarzy, rybaków i właścicieli stawów hodowlanych. A my wszyscy niewiele wiemy zarówno o naturze tego sporu, jak i o samych kormoranach.

Jeśli na gałęzi wystającej z jeziora widzimy rozpostarte czarne skrzydła, to znak, że należą one do kormorana. Pióra tych wodnych ptaków (jako jedynych) nasiąkają wodą. Z jednej strony ciało kormorana, który poluje na zdobycz pod wodą szybko się wychładza, ale z drugiej – ptak, jak zawodowy nurek, jest bardziej ciężki, a przez to skuteczny w łowach, bo nie musi walczyć z wypornością natłuszczonych piór, jak

u innych wodnych-skrzydlatych. Może też nurkować głębiej. W efekcie sprawność i szybkość takiego polowania pozwala w krótkim czasie się najeść. Wystarczy godzina w ciągu dnia i śniadanie, obiad i kolacja – zaliczone. Resztę dnia pozostaje na suszenie skrzydeł i odpoczynek. Każdy kormoran zjada dziennie średnio 350-500 gramów ryb, głównie małych (10-15 cm). Poluje na najliczniejsze gatunki. Duża ilość ryb w danym miejscu, to łatwiejsze zdobywanie pokarmu, bez szkody dla środowiska. W menu kormoranów znajdują się gł.: jazgarz i okoń, także płoć czy leszcz, a w Zatoce Gdańskiej – zawleczona tu, obca, babka bycza. Zdarza się, że zapolują również na szczupaka, sandacza czy węgorza.

Badacze kormoranów znają wielką niechęć rybaków i wędkarzy do tych ptaków oskarżanych o wyławianie ryb z jezior czy rzek. Naukowcy powtarzają: kormorany nie są szkodnikami. Pełnią ważną rolę drapieżców. Odżywiają się tzw. przegęszczonymi stadami ryb eliminując ich naturalną nadprodukcję.

Inny zarzut pod adresem kormoranów, to niszczenie drzew. Rzeczywiście kolonie tych ptaków bardzo łatwo rozpoznać. Suchy, szary albo biały las z licznymi gniazdami w koronach drzew, które kiedyś były zielone, wygląda groźnie. Nie możemy jednak zapominać o specyfice tego gatunku. Natura powołała do życia gatunek, który człowiek nazwał kormoranem. Czy z powodu „jadowitych” odchodów tego ptaka, mamy go wyeliminować ze Świata, którego jest integralną częścią? Zwłaszcza, że kormoran nie wziął w posiadanie wszystkich lasów, lecz maleńki wycinek z całości.

Tam, gdzie w grę wchodzi ochrona przyrody – dwugłós jest nieunikniony. Gospodarka, a zachowanie zasobów, rzadkich gatunków roślin czy zwierząt – to często, jak pogodzenie wody z ogniem. Ale zawsze warto próbować, warto działać byśmy mieli się czym zachwycać, podziwiać i chwalić. Piękno polskiej przyrody, to nasz znak rozpoznawczy w Europie i na Świecie.

Data wydruku: 03.07.2024 21:35:19

Adres URL:

<http://dpn.pl/aktualnosci/275-kormorany-przepiekne-i-tajemnicze-ptaki.html>